

РЕШЕНИЕ

№ 3775

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 10.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **1227** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искове с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявени от Г. С. Д. против Столична община (СО). Първоначалната искова молба е уточнена с последващи молби от 14.02.2020г. и от 21.05.2020г. Ищецът претендира обезщетение на имуществени вреди в размер съответно 291лв. и 355 лв., претърпени в периода съответно от 25.02.2018г. до 02.12.2019г. и от 01.10.2019г. до 12.11.2019г. Вредите се сочат за претърпени от незаконосъобразни действия на ответника, изразяващи се във възлагането за принудително събиране на глоби, наложени съответно с наказателно постановление (НП) № 255392/23.10.2015г. и НП № 279501/12.08.2016г., след изтичане на давността за изпълнението им. Ответникът в писмен отговор и чрез процесуалния си представител оспорва исковете като неоснователни. Прокурорът намира, че исковата претенция следва да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че исковете са допустими, а разгледани по същество – неоснователни.

СО е юридическо лице съгласно чл.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Следователно, тя е надлежен ответник съгласно чл.205, ал.1 АПК. В производства от вида на настоящето ищецът следва да установи: 1) съществуването на твърдените вреди, 2) наличието на незаконосъобразни актове,

действия и бездействия на служители на ответниците при изпълнение на административна дейност; 3) наличието на пряка причинно-следствена връзка между първите две.

Установява се от представените извлечения от разплащателна сметка, че титулярят й – ищец в настоящето производство, е наредил превод на 367 лева по сметка на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с посочено основание: ИД 20198490401079 и друг превод по сметка на ЧСИ за сумата 295 лв. по ИД 20188490401179. Следователно, установява се претърпяване на имуществени вреди в размер на посочените суми.

Установява се от представените преписки по двете изпълнителни дела, че:

- първото от тях е образувано за събиране на глобата, наложена с НП 279501/2016, издадено на 12.08.2016г. от заместник-кмет на СО, влязло в сила на 11.11.2016г. (л.62 от делото);

- второто от тях е образувано за събиране на глобата, наложена с НП 255392/2015, издадено на 23.10.2015г. от заместник-кмет на СО, влязло в сила на 29.03.2016г. (л.83 от делото).

Изпълнителните дела са образувани съответно по възлагателни писма за събиране на публични вземания от 01.10.2019г. и от 25.05.2018г. Следователно, предприемането на изпълнение и в двата случая е след изтичане на срока, посочен в чл.82, ал.1, т.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Съгласно чл.79, ал.1 ЗАНН, НП, с които са наложени глоби се изпълняват по реда за събиране на държавните вземания. Когато последните са по влезли в сила НП, те се явяват публични съгласно чл.162, ал.2, т.7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и се събират съобразно чл.163, ал.1 от същия кодекс, както е посочено в текста на възлагателните писма. В случая изпълнението е възложено на съдебен изпълнител, която възможност се допуска от чл.163, ал.4 ДОПК и се извършва по реда на Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Не се установява, нито се твърди длъжникът по двете изпълнителни дела да е направил възражение за изтекла давност, съответно да е предявил иск по чл.439, ал.1 ГПК. Платеното при изтекла давност не е недължимо. При така установените обстоятелства не са налице незаконосъобразни действия на администрацията, съответно безпредметно е изследването, съществува ли причинно-следствена връзка между действията на служители на ответника и претърпените от ищеца имуществени вреди. Представената от страна на ищеца съдебна практика съдът в настоящия състав намира неотнормирана към спора и поради това не обсъжда. С оглед изхода на спора и по арг. от чл.10, ал.2 ЗОДОВ, разноските по делото остават за ищеца така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, предявен от Г. С. Д., с ЕГН [ЕГН], против Столична община, за сумата 291 (двеста деветдесет и един) лева, представляващи имуществена вреда, сочена за претърпяна от незаконосъобразно предприето изпълнение на публично вземане по наказателно постановление № 255392/2015, издадено на 23.10.2015г. от заместник-кмет на Столична община.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на

държавата и общините за вреди, предявен от Г. С. Д., с ЕГН [ЕГН], против Столична община, за сумата 355 (триста петдесет и пет) лева, представляващи имуществена вреда, сочена за претърпяна от незаконосъобразно предприето изпълнение на публично вземане по наказателно постановление № 279501/2016, издадено на 12.08.2016г. от заместник-кмет на Столична община.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14 – дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: